

Scris de **Nicholas Cezar**

2025-09-23

România, sabotată de ONG-urile de la Mediu

România stă pe butoiul de pulbere al unei crize energetice istorice, iar la Ministerul Mediului avem o șefă care se comportă ca și cum ar fi purtător de cuvânt al ONG-urilor de apartament. Facturile cresc, gazul rusesc a intrat la muzeu, iar Europa se zbate să își securizeze viitorul. În timp ce Polonia își ridică centrale, Ungaria bate palma pentru noi contracte, iar Bulgaria caută diversificare, la noi Diana Buzoianu face ce știe mai bine: blocaje, selfie-uri și discursuri lacrimogene pe TikTok.

România este prinsă de ani de zile în capcana unor așa-zise „ONG-uri de mediu” care blochează tot ce înseamnă infrastructură critică.

Miercuri e ziua cea mare. Parlamentul votează moțiunea simplă împotriva ministrei USR, iar PSD dă de înțeles că s-ar putea să o lase din brațe pe Buzoianu. Motivul? Simplu ca bună ziua: Hidrocentrala Pașcani, începută pe vremea lui Ceaușescu și finalizată în proporție de 75%, așteaptă doar o semnătură pentru ca lucrările să se reia. O semnătură care ar însemna energie curată și ieftină, protecție împotriva inundațiilor și apă pentru agricultură.

România, sacrificată pe altarul ONG-urilor

Dar, ce face Greta noastră de la Mediu? Se uită la dosar ca la un cactus: „Frumos, dar nu-l ating!”. Ministrul USR preferă rolul de portavoce a unor grupuri obscure, în loc să fie un om de stat responsabil, zice Mihai Fifor. Și îl putem noi contrazice pe fostul demnitar PSD, care are informații direct de la sursă? Fifor spune că Buzoianu tace și blochează proiectele hidrocentralelor pentru că în spatele ei se află o rețea de ONG-uri radicale care, de ani de zile, se hrănesc din scandaluri, procese interminabile și campanii de „activism”, dar care nu răspund niciodată pentru facturile uriașe pe care le plătesc românii, deși își fac bani de pe urma fiecărui blocaj. ONG-uri care nu produc un watt de energie, dar care ne dau lecții despre cum să stăm pe întuneric „ca să protejăm natura”.

La cum se comportă, Buzoianu dă impresia, cu fiecare zi scursă, că se transformă din ministru al Mediului în avocat al ONG-urilor radicale. România arde, iar dânsa veghează... la conferințe și campanii cu iz de „greenwashing”.

Iar aici intervine ironia amară. În timp ce ține blocate proiecte care aparțin de siguranța națională, ministrul Buzoianu are propuneri cel puțin amuzante. Ea visează la **relocarea urșilor** care amenință satele și locuințele oamenilor, ca și cum aceste fiare sălbatice din păduri ar fi niște turme pașnice de oi și pot fi mutate de pe o pajiște pe alta. Românii se tem pentru casele și culturile lor, iar USR-ista de la Mediu le răspunde cu planuri de „mutat ursul cu mapa și cu ștampila”.

Când vorbim despre hidrocentrale sau infrastructură energetică, distinsa devine brusc „precautǎ” și paralizată de tăcere. Dar, când trebuie să scrie proiecte fanteziste cu urși plimbați prin țară, prinde brusc curaj și are inspirație.

Poate că azi, în Parlament, înainte de votul decisiv, aleșii neamului ar trebui să citească și acest articol, să audă și „vocea poporului”, a oamenilor care i-au trimis acolo să le îmbunătățească viața, nu să le amărască traiul de zi cu zi.

În 2025, când România are nevoie disperată de infrastructură energetică, noi, în loc să construim, să modernizăm și să ne securizăm viitorul, suntem puși pe „hold” de o mână de „profesioniști ai activismului” și de un ministru care le ține isonul.

Pierdem timp, bani și viitor

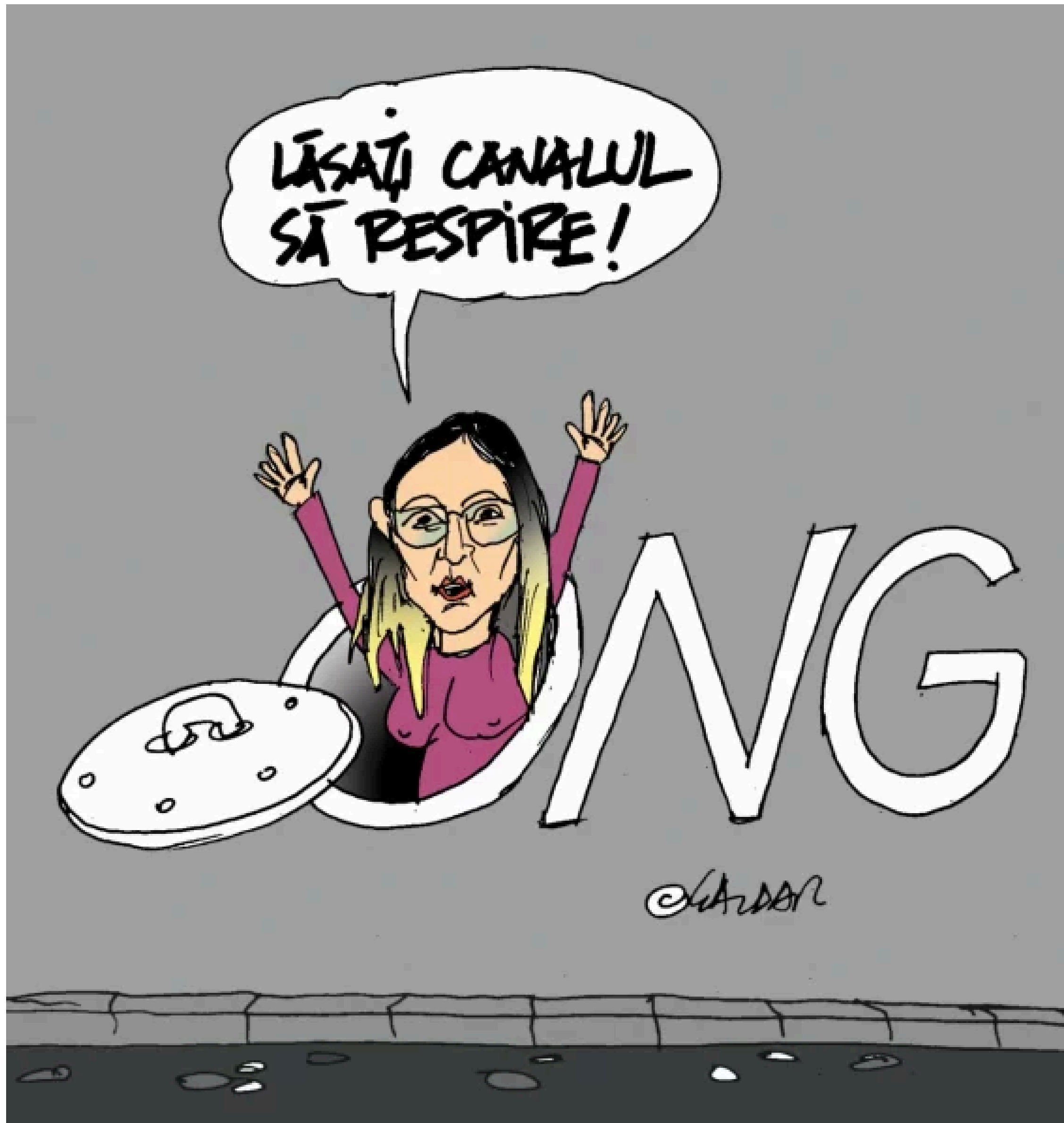
Premierul Ilie Bolojan, preocupat doar să își securizeze fotoliul – în joc este și soarta lui, decisă de votul judecătorilor de la CCR -, trebuie să o salveze și pe Buzoianu. Dacă nu o convinge să semneze devizele pentru lucrările la hidrocentrale, România ar putea avea primul ministru USR picat. Și pe bună dreptate. Un guvern nu poate funcționa cu miniștri care pun mai presus decât interesul național interesele obscure ale unor ONG-uri.

După logica „useriotă”, România n-ar mai fi avut azi nimic din infrastructura strategică ridicată cu trudă cu decenii în urmă. Dacă USR are ce arăta la negocieri externe, adică are ce propune spre privatizare, este pentru că s-a construit pe brânci, nu pentru că s-a făcut activism pe Facebook.

Realitatea este simplă și crudă: în timp ce vecinii se asigură că vor avea lumină și căldură, România pierde timp, bani și securitate. Și toate acestea doar pentru că cineva preferă să răspundă la agende obscure, nu la nevoile țării. Diana Buzoianu nu este „ministrul Mediului”. Este ministrul ONG-urilor. Iar România plătește nota.

Și, dacă tot vorbim de notă de plată, românii nu mai pot fi păcăliți cu „povești verzi”. Reacțiile lor, pe social media și prin comentarii, sunt grăitoare: „Nu trebuie să mănânce distribuitorii de energei cu panourile lor fotovoltaice?”; „De ce oare nimeni nu înțelege că în spatele acestor acțiuni, și al acestor oameni, sunt actori statali, cu interese strategice în România? În cazul de față se simte de la o poștă miros de DGSE și Franța, ca și în cazurile MApN, MAE și MIPE”; „Chiar este atât de complicat să înțelegem că am ieșit de sub tutela Germaniei și BND, o dată cu plecarea lui Iohannis, și acum suntem, o dată cu venirea lui Nicușor, sub tutela Franței și DGSE? Sper că nu își face nimeni iluzii cu privire la competența celor patru miniștri numiți în structurile-cheie ale guvernului – alde

Pâslaru, Toiu, Moșteanu și Buzoianu".

Sunt comentarii dure, dar sincere, care arată ce gândește România reală: că în spatele agendei „eco" promovate de USR și de miniștrii săi nu se află grija pentru mediu, ci interese economice și politice străine. Că nu e vorba de urși, păduri și râuri, ci de bani, influență și control.

Și, poate cel mai important, că românii au înțeles jocul. În timp ce țara e ținută pe loc, „elita progresistă" mută urși și ONG-uri pe tabla de șah a Europei.